

Jørgen Estrup (RV):

Der er et begreb, der hedder parlamentets værdighed. Det lyder sådan lidt gammeldags, formelt og stift, men reelt ligger der jo kun deri, at hvis man vil behandles med respekt, er det en forudsætning, at man tager sig selv alvorligt.

Det er klart, at deri ligger også, at begrebet parlamentets værdighed skifter med tiden. Da man lavede det britiske underhus for en del hundrede år siden, lå der i parlamentets værdighed, at der skulle være to sværdlængder mellem de to sider i salen. Hvis man ikke havde det, var man lidt bange for, at det gik ud over værdigheden, og det var sikkert en rigtig god idé.

Det er ikke helt det samme indhold, vi i dag lægger i parlamentets værdighed, men vi må arbejde med det uafbrudt, for tiderne skifter uden for dette Ting, og tiderne skifter selvfølgelig også inden for murene. Men der kan naturligvis være delte meninger om, hvor hurtigt tiderne skifter. Derfor er det godt, at vi har et forslag som det, vi har til behandling i dag, og derfor er det ikke mærkeligt, at vi er uenige om, hvor hurtigt vi kan gå frem.

Det er godt, at vi får åbnet Folketinget mere. Det kan godt være, at vi skal have det endnu mere åbnet. Jeg tror, vi skal arbejde videre med nogle af de forslag, der ligger. Men vi får da i hvert fald skabt nogle muligheder for flere høringer, for at sætte mere fokus på finanslovsforslaget og for at åbne for nogle af de delegerationer, som Folketinget sender ud i verden, og for, hvad de beskæftiger sig med. Det er i sig selv godt.

Vi har nok brug for, som vi havde en debat om tidligere, at behandle tiltaleformen herinde noget grundigere, før vi kan reformere den endeligt.

Jeg vil godt først og fremmest bruge indlægget her til at behandle det, som har været i fokus med hensyn til spørgsmålet om, hvordan Folketinget skal kommunikere med omverdenen, nemlig den såkaldte spørgetime.

Der er ingen tvivl om, at den spørgetid, som Folketinget har i dag, er devalueret. Vi har alenlange seancer med ofte totalt indholdslose forestillinger og spørgsmål, som lige så godt kunne have været stillet skriftligt. Det er derfor også set med radikale øjne i høj grad en nødvendighed, at vi reformerer den del af Folketingets arbejde.

Vi har to overskrifter for dette arbejde: Vi ønsker større aktualitet, men vi ønsker også

større kvalitet. Her må jeg nok sige, at det forslag, som fru Birthe Rønn Hornbech tidligere talte så varmt for, og hvor overskriften var »uforberebet«, ikke for mig er kvalitet. Hvis man vil løfte Folketingets kvalitet ved at pålægge os alle sammen, at vi skal være uforberedte, synes jeg, det er ren pølsesnak.

Jeg må indrømme, at jeg var glædeligt overrasket, da fru Birthe Rønn Hornbech startede med at sige, at det ikke er sikkert, at vi har fundet den endelige og rigtige form. Det var en ydmyghed, som klædte Venstres ordfører. Men det varede jo ikke så længe, før øjeblikket efter blev alternativet, nemlig det forslag, der ligger, stemplet som en ren afværgedagsorden.

Det synes jeg egentlig var lidt under bæltstedet, for det, vi har brug for i øjeblikket, er at sikre, at den udadvendte spørgetime, som jeg tror et meget, meget stort flertal går ind for, faktisk udvikler sig til noget, der er både aktuelt og kvalitativt i orden. Og det får man altså meget sjældent, hvis man sikrer sig, at ingen er forbedret, og at det hele bliver, hvad man kunne kalde en hovsaspørgetime.

Jeg er imod en sådan forestilling. Jeg synes, det er uheldigt, og det skuffer mig også, at SF's gruppe er hoppet på den limpind. Jeg synes, at noget af det, som ellers har været typisk for vores arbejde i Udvalget for Forretningsordren, er, at vi i hvert fald sammen med SF hylde- de ønsket om kvalitet. Det tror jeg ikke vi får.

Jeg synes også, det er ganske symptomatisk, at på det tidspunkt, hvor Folketinget overvejer at indføre en foretælse som den, der nu foreslås, har man netop besluttet at afskaffe den i England.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Man kunne måske have forventet, at der ville have været en lille smule radikalitet og revolution fra ordføreren for Det Radikale Venstre. Det var ikke tilfældet.

Det er rigtigt, at jeg sagde, at det er en uforberedt spørgetime, og jeg vil godt medgive hr. Estrup, at det uforberedte bestemt ikke er en kvalitet i sig selv. Det ved hr. Estrup godt at jeg ikke synes, tværtimod. Men vi synes, at forbedrtheden og disse tekniske svar alt for tit bruges til at dække over manglende politiske holdninger. Det er meget lettere at give nogle tekniske svar, for så holder vi os til noget helt konkret, hvor der ikke er nogen principper.